

תפ"ח 46158/11/21 - מדינת ישראל נגד תומר בזגלו

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 יוני 2022

תפ"ח 21-11-46158 מדינת ישראל נ' בזגלו(עוצר)

בפני כב' הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד
כב' השופטת יפעת שטרית
כב' השופטת אסילה ابو אסעד
המאשימה מדינת ישראל
נגד תומר בזגלו (עוצר)
הנאשם

החלטה

1. ביום 8.10.21 סמוך לשעה 21:45 מצא את מותו המנוח סטניסלב קושניר ז"ל (להלן: "המנוח"), כתוצאה מפצע דקירה בחזהו. אין מחלוקת כי בריגעים שתכפו לפניו מותו של המנוח, והוא שוחח עם הנאשם ברוחבת החניה ליד ביתו ובין השנים התפתח ויכוח על רകע חוב שבח המנוח לנאמן.
2. הנאשם, לו מיוחסת רציחתו של המנוח (עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977) כופר בجرائم מותו של המנוח וטעון, כי באותו מועד לא הייתה ברשותו סיכון כלל וכי המנוח הוא שאחץ בסיכון, איים באמצעותה ואף נפגע ממנה.
3. במהלך חקירת האירוע נתפסה מצלמת אבטחה שהיתה מותקנת על אחד הבתים הסמוכים וחלשה על השטח הציבורי, שבו התרחש האירוע. המצלמה תיעדה את האירוע חזותית (אין מחלוקת כי התיעוד החזותי לא מספק תמונה מלאה של מה שהתרחש באירוע, שכן רובו הוסתר מאחוריו עז) וכן באמצעות שמע. המאשימה מבקשת לעשות שימוש כראיה בהליך זה בתוצרי המצלמה וועורתה לקבל אישור בית המשפט להגשת קובץ השמע, בגדר סעיף 13(א)(2) לחוק האזנת סתר, התשל"ו - 1979.
4. יובהר, כי אין מחלוקת בנוגע לקבילות הרטון המתעד את האירוע באופן חזותי. לעומת זאת, אין לקבל כראיה את קובץ השמע, המהווה האזנת סתר אסורה.

המסגרת הנורמטיבית

5. הראיה השנייה במחלוקת- התיעוד הקולי, מתעדת את שייחתם של הנאשם והמנוח בריגעים שקדמו למותו

עמוד 1

של המנוח (בוסףה של השיחה נשמעים גם קולותיהם של שני אנשים נוספים שהגיעו לזרה והיעדו בבית המשפט). אין חולק כי לא התקבלה הסכמה של אף אחד מבני השיחה להקלטה. משכך ונוכח הגדרתה של האזנת סתר בחוק, מדובר בהאזנת סתר.

6. השיחה נקלטה ברשות הרבים. עם זאת המאשימה איננה טוענת כי מתקיים תנאי מהתנאים המפורטים בהוראת סעיף 8(1) לחוק האזנת סתר, המתווה את המקרים בהם לא נדרש אישור להאזנה לשיחה ברשות הרבים.

7. סעיף 13 לחוק האזנת סתר קובע כי בדברים שנקלטו בדרך של האזנת סתר לא יהיו קבילים בבית המשפט, אלא בהתאם אחד ממשני אלה:

"(1) בהליך פלילי בשל עבירה לפי חוק זה;

(2) בהליך פלילי בשל פשע חמור, אם בית משפט הורה על קבילותה לאחר ששוכנע, מטעמים מיוחדים שיפורט, כי בנסיבות העניין הצורך לחקור האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות. האזנת סתר שנעשתה שלא כדין בידי מי שרשאי לקבל היתר להאזנת סתר, לא תהיה קבילה כראיה לפי פסקה זו, אלא אם כן נעשתה בטעות בתום לב, תוך שימוש מודמה בהרשותה חוקית".

סעיף 13(א1) לחוק קובע כי "בקשה לקבילות ראייה לפי סעיף קטן (א) תהיה באישור היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה או פרקליט הצבאי הראשי בעניין שבתחום סמכותו, והדין בה יהיה, בשינויים המחייבים, לפי סעיף 46 לפיקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971".

8. המאשימה טוענת כי פעולה בהתאם לנוהל פרקליט המדינה (מס' 7.4) שענינו "הකשה או עיון בהאזנת סתר שלא כדין ושימוש בה כראיה במשפט", רשות החקירה קיבלו אישור פרקליט המדינה להיתר החקירה, עיון ושימוש בהאזנת סתר אסורה והמאשימה הצדידה באישור להגשת בקשה לקבילות הראייה לפי סעיף 13(א1) לחוק האזנת סתר.

לעומתה, יש לקבל את הבקשה מאחר והוא עונה על התנאים הקבועים בסעיף 13(א)(2) לחוק האזנת סתר, ובහינתן נימוקים מיוחדים שבטעים הצורך לחקור האמת עדיף על הצורך להגן על הפרטיות.

9. מנגד, ב"כ הנאשם התנגד לקבלת הראייה והעלתה נימוקים שונים הנוגעים בדרך השגתה של הראייה ולשים קולים הרלוונטיים לדין ולהכרעה בבקשת המאשימה. בין היתר, טען ב"כ הנאשם כי אישור החקירה הוצא רק ביום 19.10.21 ולא בסמוך לאחר תפיסת המצלמה, הוא גם לא הועבר לעיונו בגין חומרה החקירה והאישור להגשת הבקשה לקבילות הראייה הוצאה רק ביוםים אלה. בטיעוני ב"כ הנאשם נרמז כי החוקרים האזינו להקלטה עוד לפני התקבל היתר החקירה. ב"כ הנאשם לא חילק על כך שמדובר בעבירה חמורה, אך לעומת זאת לא מדובר בראיה קritisית. עוד נתען כי אicut השמע אינה טובאה, ישנם רעשין רך, ורך לאחר שנעשתה פעולה של ניקוי רעשין, נשמע מלל נוסף ורלוונטי. בטיעוני הפנה הסגורה להחלטה שניתנה בת"פ (מחוזי באר שבע) 50074-03-13 מדינת ישראל נ' אדga (24.3.14) ולニמווקי

של בית המשפט בהחלטתו לדוחות את בקשת המאשימה לקבל קריאה את התייעוד הקולי שנקלט במצולמת אבטחה.

דין והכרעה

10. כאמור, אין חולק כי מדובר בראיה שהושגה, לכארה, בהזנת סתר אסורה. הראייה (התיעוד הקולי של מצולמת האבטחה) הושגה על ידי אדם פרטי, חלק מהתקנת מצלמות אבטחה על ביתו והוא מתעדת שיחת שהתנהלה ברשות הרבים.

11. הבקשה להטייר קבלתה של הראייה הוגשה במסגרת הליך פלילי בשל פשע חמור, כשהאישום העומד כנגד הנואשם הינו מבין החמורים ביותר בספר החוקים, ונוגע לפגיעה בחיו של אדם אחר.

12. במהלך החקירה נתקבל היותר להකשה, לעיון ולשימוש בראיה לצרכי חקירה, בגדר סעיף 2(ב)(1) לחוק. לא הוצאה בפנינו כל תשתית ממנה ניתן ללמידה, כי נעשה שימוש בראיה שלא כדין במהלך החקירה ועוד טרם ניתנה הרשותה. המאשימה אישרה כי עקב טעות לא הוועתק האישור והועבר לעיון ההגנה מבועוד מועד, אך לטענותה (שלא הוכחה), ברישימת חומרי החקירה צוין קיומו של המסמן. על כל פנים, הוא הועבר לעיון ההגנה בשלב מוקדם של ההליך ובטרם נדונה בבקשת המאשימה לקבלת הראייה.

13. ההיותר להגיש בקשה לקבלת הראייה ניתן אך בימים אלה, אך לא מצאנו פגם בעיתוי הוצאת ההיותר מאחר והמאשימה דאגה להציגו בהתאם לבקשת הגשת הבקשה בבית המשפט, במהלך שמיעת הראיות.

14. באשר לאיכות קובץ השמע, דומה שאין מחלוקת שהמאשימה פעולה לניקוי קולות הרקע הנשמעים בתיעוד הקולי. יחד עם זאת, בכוונת המאשימה להגיש קריאת מטעמה את הקובץ המקורי וכן את תוצריו פעולות החקירה. ככל שייהו להגנה טענות בעניין זה הרי הן רלוונטיות במישור משקלה של הראייה.

15. לגופו של עניין: בסיסו של חוק האזנת סתר עומד המתח בין שני אינטראסים, שלכל אחד מהם נודעת חשיבות רבה. האחד - הגנה מפני פגעה בפרטיות והאחר - שמירה על האינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור.

"**ונoch הפגעה בפרטיות הנלוות לביצועה של האזנת סתר, ביצועה מותר רק מקום בו הדבר נועד לשמירה על אינטרס ציבורי כבד משקל. תכליתו של החוק, היא ליצור מערכת משולבת ומתואמת של הוראות האזנת כראוי בין הצורך להגנה על שלום הציבור, מניעת עברייןויות ושמירה על ביטחון המדינה, לבין הגנה על הפרטיות (ע"פ 639/79 אפללו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 561,**

(1980), כפי שהדבר בא לידי ביטוי בסעיף 6(א) לחוק:..." (רע"פ 1089/21 מדינת ישראל נ' אטיאס (14.03.2022), להלן: "ענין אטיאס").

16. החוק יוצר אייזון בין האינטראסים הללו ועל פי הפסיכיקה, כאשר מדובר בשימוש בתוצרי האזנת סתר שכבר בוצעה, גוברים השיקולים של מניעת עבריותנות על השיקולים הנוגעים לפגיעה בפרטיות.

"ניתן לראות אפוא כי חוק האזנת סתר מבחין במקרים מסוימים בין התנאים לביצועה של האזנת סתר מילכתחילה, לבין השימוש בתוצרייה לאחר שיעיר הפגיעה בזכות לפרטיות כבר נגרמה. יצא אפוא, כי בעוד שם בשלב תמלול ההאזנות והשימוש בהן בהליך המשפטי, נפגעת הזכות לפרטיות, ישנה הצדקה כי בשלב זה, בו עיקר הפגיעה בזכות לפרטיות כבר התרחשה, יגברו השיקולים של מניעת עבריותנות ושמירה על שלום הציבור וביתחונו, גם כאשר העבירות שהתגלו אינן מסוג פשוט" (ענין אטיאס שאוזכר לעיל).

.17

סעיף 13(א)(2) לחוק מאפשר

קבלתם כרואה של דברים שנקלטו בדרך של האזנת סתר בניגוד לחוק האזנת סתר, בהליך של פשע חמור, אם שוכנע בית המשפט מטעמים מיוחדים, כי בנסיבות העניין הצורך להגעה לחקר האמת גובר על הצורך להגן על הפרטיות.

.18

בעניינו, מדובר בשיחה שה坦נהלה

במרחב הציבורי, מקום בו הציפיה לפרטיות הינה נמוכה יותר. ההחלטה בוצעה אגב אורחא באמצעות אבטחה שהותקנה על בית מגורים, ובאייזון בין האינטראס שבהתבחת פרטיותם של הדוברים לבין הצורך בחשיפת האמת ומונעת עבריותנות, גובר האחרון. להבדיל מן הפסיכיקה אליה הפנה הסגנון, שם דחפה בית המשפט את הבקשה לקבל את הראה כקבילה, בעיקר נוכח העובדה שהティיעוד החזותי הוא שהיה ראה מהותית ועיקרית, בעניינו, השיחה שנקלטה בהאזנת הסתר אינה בעלת חשיבות משנה. מדובר בחלוקת המתעדת את חילופי הדברים בין הנאשם לבין המנוח, ממש בסמור לפני שנגרם מותו. התיעוד החזותי אינו תורם במידה רבה לחקר האמת, כפי שפורט לעיל. לאור גדר המחלוקת, אין ספק כי שיחה זו עשויה לשפוך אור ולתרום תרומה משמעותית לחקר האמת.

19. כאמור, אנו מקבלות את הבקשה ומורות על קבילותה של הראה בהיבט המגבילות על פי חוק האזנת סתר. אין כאמור כדי למנוע מן ההגנה לעלות כל טענה אחרת לעניין קבילותה או משקלתה של הראה.

המסמך הוגש וסומן ת/ 108 כמボקש.

ניתנה היום, כ"ח סיון תשפ"ב, 27 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

אוסילה אבו-אסעד,
שופטת

יפעת שיטרית,
שופטת

אסתר הלמן, שופטת
נשיה